

Hümayun İlahi

Semaî

G:Şeyh Safa
B:Şahin TÜRKBEŞİZ

$\text{♩} = 168$

1.

Çağ la dı çoş tu Kay na dı taş tı
Dağ lar a şar ken Gök te ka çar ken

Aş kı na düş tti Dal da bu gön
Yük sek u çar ken İn di bu gön

16 lüm Al dı he la lin Bul du ke ma
lüm Bil di Hu da sm Gör dü a ta

24 lin İç ti şa ra bun Kan dı bu gön
sm Cür mü ha ta sm Bil di bu gön

32 lüm Ba ğ-ı fe na da
lüm Der bu sa fa yı

38 Da r-ı ce fa da
An la Hu da yı

44 Ah -ı fe za da Yan dı bu gön lüm
Der de de va sm Bul du bu gön lüm

51 Şad i le gül mem Es k-i mi sil mem

59 Ben da hi gül mem

63 Nol du bu gön lüm

68 Ya Lâ tiyf -u Yâ Kâ fi Yâ Hâ
Ya Ke rim -u Yâ Bâ ki Yâ Râ

78 fiz -u Yâ Şâ fi
him -u En tel lah

Çağladı çoğtu-Dağladı(kaynadı) taştı
Aşkına düştü-Daldı bu gönlüm.

Aldı halâlin-Buldu Kemalîn
İçti şarabın-Kandı bu gönlüm.

Bağ-ı fenada-Dar-ı cefada
Ah-ı fezada-Yandı bu gönlüm.

Şad ile gülmem-Eskimi silmem
Ben dahi bilmem-N'oldu bu gönlüm.

Dağlar aşarken-Gökte kaçarken
Yüksek uçarken-İndi bu gönlüm.

Bildi Hudâsın-Gördü atasın
Cürm-ü hatâsın-Bildi bu gönlüm.

Der bu Safa'yi-Anla Huda'yı
Derde devayı-Buldu bu gönlüm.
Şeyh Safa

Yâ Lâtiyf-u Yâ Kâfî
Yâ Hâfîz-u Yâ Şâfî
Yâ Kerim-u Yâ Bâkî
Yâ Rahim-u Entellâh.